

administrativt og lovgivningsmæssigt at fastsætte de begrænsninger, og det kan man så undre sig over.

Man kan også undre sig over, at forslagsstillerne nøjes med at foreslå, at man ændrer § 3, så kriterierne til éns vandel skal være bedre. Hvorfor har forslagsstillerne ikke taget skridtet fuldt ud og simpelt hen lavet et forslag om, at loven skal ophæves? Hvis det stod til Fremskridtspartiet, burde alle, der søger om dansk indfødsret, have deres ansøgninger behandlet her i Folketinget, hvorefter Folketinget ved afstemning tildele indfødsretsmeddelelser.

Beslutningsforslaget er et skridt i den rigtige retning, men vi havde helst set, at loven helt var blevet ophævet.

Arne Melchior (CD):

Justitsministerens svar tale var så kort og utvetydig, som dette forslag kan tilkomme, og CD kan i et og alt bakke op om ministerens udtalelser.

Når nu vandelskravene er til debat, vil jeg da godt komme med det hjertesuk, at de såmænd allerede er rigelig strenge. Lad os tænke os en person, som har været tiltalt og er skyldig, men får tiltalefrafald. Det kan have mange årsager: Personen kan være meget ung, og der kan være andre specielle omstændigheder. Der er ikke tale om en kriminel person, når der er givet tiltalefrafald, men alligevel skal den pågældende have en ekstra restriktion på 3 års ventetid for at opnå dansk statsborgerskab, regnet fra tiltalefrafaldets dato. Det er vist ikke sådan, man prædiker i Danmarks kirker – ingen nævnt, ingen glemt – at det er på den måde, man skal behandle sine medmennesker. Jeg synes, det er rigelig strengt.

Så må jeg knytte endnu en kommentar til Wergelandcitater om verdensborgerret, idet jeg gentager: Det er ikke noget, jeg har stillet forslag om, for verden er ikke sådan for tiden, at vi kan gøre det. Men nu ser jeg, at fru Tove Fergo har meldt sig igen, og det ville da være dejligt at høre fra hendes mund, at hun egentlig også ville ønske, det var således. Men det skal man nok vente forgæves på.

I den forbindelse rinder det mig i hu, at vi har et herligt udtryk i grundlovens paragraf om ytringsfrihed. Den paragraf starter således: »Enhver har ret til . . .« og dette »enhver« er altså altomfattende. Også hårdt dømte forbrydere har ret til at ytre sig frit om deres meninger og tilkendegive deres synspunkter offentligt, og hvor ville jeg ønske, at dette »enhver« også gav

lige ret for enhver ansøger uden undtagelse til at gå den vej, jeg var inde på under den forrige sags behandling. Vi forsøger det jo i mange andre sammenhænge, og det er jeg lykkelig for.

Jeg kan forstå, at fru Fergo ikke kan sove om natten, fordi vi er for flinke. Nu kender jeg adskillige, som ikke kan sove om natten, fordi vi ikke er flinke nok, og mon der ikke også her i Folketinget har siddet og – hvem ved – stadig sidder nogle, som har fået tiltalefrafald i deres unge år? De tilstedeværende er selvfølgelig undtaget, og jeg skal ikke sige noget som helst om nogen og ikke anklage i flæng. Men kun få af os er jo så absolut gode, at vi kan tillade os at være absolut strenge over for andre mennesker med skavanker, som vi ikke selv har.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg gør opmærksom på, at den nævnte paragraf i grundloven er § 77.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Hr. Arne Melchior kan i virkeligheden forbygge én i utrolig høj grad. Mig bekendt er hr. Arne Melchior parti med i det forlig, Venstre og Det Konservative Folkeparti har lavet sammen med regeringen, og hvori der er nævnt disse betingelser, hr. Arne Melchior henviser til. Men jeg kan forstå, at hr. Arne Melchior ikke er enig i det forlig, og at han sammen med sit parti åbenbart vil melde sig ud af forligspartikredsen. Det må jeg forstå af den måde, der bliver talt på her. Det var den ene ting.

Og så er det jo sådan, at man næsten får tårer i øjnene, når man hører hr. Arne Melchior udtalelser om det unge menneske, som har fået tiltalefrafald og altså må vente 3 år længere med at få dansk statsborgerskab. Jeg tænker: Gad vide – gad vide, hvor stor medlidenhed hr. Arne Melchior har med de mennesker, som er udsat for vold, udsat for at blive slået ned, udsat for at blive udplyndret, udsat for at få deres børn lokket ud i narkotikamisbrug af de mennesker, som indfører disse stoffer og sælger til dem til de unge! Gad vide, hvor stor medlidenhed hr. Arne Melchior har med ofrene!

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

For lidt siden var det fru Elisabeth Arnold, der måtte anholde, at det kneb med fru Tove Fergos forståelse af logikken, for fru Fergo havde jo selv sagt, at hun ikke kunne finde logikken. Men